

[Tommy Dinesen]

ministeren ret i, også de andre ordførere, der var inde på det – altså hvad Arbejdstilsynets fremtid er, bliver der ofte sat spørgsmålstejn ved det. Skal det være en institution, der står for uddannelse på arbejdspladserne i stedet for at varetage den tilsynsopgave, det har i dag? Hvad med Bedriftssundhedstjenestens fremtid? Skal den slås sammen med Arbejdstilsynet, eller skal den fortsætte, som den gør? Hvad med de arbejdsmedicinske klinikker? Hvad med den selvforvaltning, der nu bliver talt om, og som ministeren selv har gjort sig til talsmand for i nogle tilfælde?

Ministeren har bl.a. gjort sig til talsmand for, at man vil udlægge Arbejdstilsynets opgaver til amtskommunerne. Det er nogle af de tanker, ministeren har fremsat, og det kræver lovgivningsarbejde. Vi synes i SF, at det ville være på sin plads, at alle de ting, der sker, ligesom blev koordineret.

En anden ting er selvforvaltningen. Præmiegraduering bliver der også talt om, dvs. at de virksomheder, der har de mest belastede brancher, skulle betale mere i forsikringspræmier. Engang var hr. Taanquist og jeg ude til et møde i en metalafdeling, hvor man fortalte, at præmiegradueringen havde betydet – det var på en boreplatform – at hvis der ikke var nogen, der fik arbejdsskader, ville de få en stereoradio alle sammen. Det var der én, der ødelagde ved at komme til skade.

Hvis det er selvforvaltning, er vi selvfølgelig imod selvforvaltning.

Men der er andre steder, f.eks. på Novo i Kalundborg, hvor man har lavet sin egen form for arbejdstilsyn og bedriftssundhedstjeneste, og det har tilsyneladende hjulpet. Det samme gør sig gældende hos Statoil, hvor man har en lave-ulykkesfrekvens end alle andre steder. Her kunne man måske lære noget, også lovgivningsmæssigt. Det er sådanne spørgsmål, vi gerne vil diskutere, f.eks. om tillidsmanden og sikkerhedsrepræsentanten skal være den samme. Det ville måske være hensigtsmæssigt, hvis en tillidsmand ikke bare skulle forhandle løn, men også være med til at forhandle sundhed på arbejdspladsen, ligesom man kunne ønske, at de ansatte også satsede på et bedre arbejdsmiljø, når de tog et job på en virksomhed.

Der er således mange spørgsmål, også flere end dem, der er omtalt i det foreliggende beslutningsforslag fra SF.

Arbejdsministeren sagde nogle pæne ord om arbejdsmiljøet og dets vigtighed, og det er noget, vi ganske givet er enige i. Men et af de problemer, som jeg ved bliver vanskeligere i fremtiden, er det psykiske arbejdsmiljø. Der er dem, der mener, at det er forholdsvis nemt at løse ved at give folk større indflydelse i deres dagligdag på arbejdspladsen, men det psykiske arbejdsmiljø er fantastisk svært at måle; det er jo ikke som en almindelig arbejdsulykke.

Derfor mener vi, der ligger mange uløste problemer her. Vi kan se det i form af sager med vold mod socialrådgivere og i sager, hvor lokomotivførere får psykiske problemer, f.eks. hvis der sker noget med deres tog, eller hvis nogen smider sig ud foran det.

Vi hilser da med tilfredshed, at der kommer en handlingsplan fra arbejdsministeren, men vi er ikke enige i, at en rammelov er nok. Vi havde gerne set nogle nye tanker, nogle nye måder at gøre det på. Måske var det også endt med, at arbejdsmiljøloven kunne fortsætte, som den er i dag; det havde jeg personlig været meget åben over for.

Hr. Taanquist spurgte, hvorfor der ikke er skrevet noget om sammensætningen af udvalget. Det er, fordi vi fra SF's side gerne ville lade det stå åbent. Vi regnede med, at man, hvis der var enighed om, at der skulle nedsættes et udvalg, også ville kunne finde ud af sammensætningen, og vi var bange for, at man ville være begyndt at diskutere et eventuelt forslag til sammensætningen fra os: altså om der skulle være flere repræsentanter for arbejdsmarkedet, flere fra Dansk Arbejdsgiverforening osv.

Fru Pia Christmas-Møller mener ikke, man skal lave et udvalg for udvalgets egen skyld. Nej, det mener vi heller ikke. Men som jeg forhåbentlig har givet udtryk for det, mener vi også, der var en grund til at lave dette udvalg. Jeg føler også, at mange af dem, der arbejder med disse spørgsmål, ærlig talt har en boblende fantasi på mange områder og gerne vil prøve noget nyt, men føler, at de ikke rigtig kan komme til det.

Hr. Glistrup sagde noget om, at WHO var en pøbelorganisation. Det er jeg heller ikke enig i. Jeg mener, WHO har lavet et fantastisk stort stykke arbejde bl.a. på dette område med den bog, som Dansk Sygeplejeråd har fået oversat til dansk, og som hedder »Sundhed for alle år 2000«. Jeg synes, det er et virkelig godt instru-